

РЕШЕНИЕ

№ 4718

гр. София, 15.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 65 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА

при участието на секретаря ЗОРНИЦА ЛЮДМ. ПЕШЕВА
като разгледа докладваното от ПОЛИНА ЛЮБ. АМБАРЕВА Гражданско дело № 20221110124033 по описа за 2022 година

Предявени са установителни иски по реда на чл. 422 от ГПК от „Йеттел България“ ЕАД (предишно наименование „Теленор България“), ЕИК 130460283 против С. Д. И. по чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД за установяване вземания на ищеца, както следва: - сумата от **402,72 лева**, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги по договори за мобилни услуги с абонатен номер 005997783, дължими за периода от 05.06.2019 г. до 04.09.2019 г., ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **271,84 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 07.02.2019 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359890331915, ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **33,52 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 05.06.2018 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359890325550, ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **241,31 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 05.06.2018 г. за номер 359890325550, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **244,54 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359890331915, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **32,46 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359899839300, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането.

За сумите е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 22.04.2021 г. по ч. гр. д. № 22210/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

В исковата молба се твърди, че ответницата ползвала предоставяните от ищцовото дружество мобилни услуги, но не изпълнила точно своите парични задължения. Ето защо ищеца моли съда да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответницата, че съществува вземането му по издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч. гр. д. № 22210/2021 г. Претендират се и направените в исковото производство разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.

В законоустановения срок по чл. 131, ал. 1 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответницата С. Д. И., чрез особен представител, с който оспорва основателността на исковите претенции. Липсвали доказателства, че фактурите са получени от потребителя. Прави възражение за изтекла давност.

Съдът, като обсъди доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

Депозирано е на 19.04.2021год. заявление от „Теленор България“ ЕАД, със седалище и адрес на управление гр. София, ЕИК: 130460283 против С. Д. И. за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК.

Въз основа на така предявеното заявление е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК 22.04.2021год. по ч.гр.д. № 22210/2021 г. по описа на СРС ,65 състав,с която е разпоредено длъжникът да заплати претендираните суми на кредитора.

Така издадената Заповед е връчена на длъжника при условията на чл.47 от ГПК.Ето защо съдът е дал указания на заявителя,че на основание чл.415,ал.1 от ГПК може да предяви иск за установяване на вземането си,което разпореждане е връчено на страната на 06.04.2022год.

В срок на 05.05.2022год. е постъпило доказателство,че заявителят в едномесечен срок е предявил иск за установяване на вземането си,а именно Искова молба до СРС ,въз основа на която е образувано настоящото производство.

Съгласно Договор за мобилни услуги от 04.09.2017год. на на ответницата Снежана Бучова е предоставен мобилен номер 359890331915 като с Допълнително споразумение от 07.02.2019год. е избран абонаментен план Тотал ,с месечна абонаментна такса 30,99лв. със срок на действие 24 месеца,до 07.02.2021год.

Със сключения договор за лизинг от 07.02.2019год. е предоставен мобилен апарат HUAWEI P Smart 2019 , който се изплаща на 23 месечни вноски в размер на 16,99 лв. всяка. При изтичане на крайния срок на договора ,при заплащане на допълнителна вноска от 16,99лв. клиента придобива собствеността върху мобилното устройство.

Цената в брой или общата лизингова цена с абонаментен план е 407,76лв.,като стандартната цена е 699,90лв. ,а остъпката е 292,14лв.

С договор за мобилни услуги от 04.09.2017год. на ответницата е предоставен мобилен номер 359890325550 като с Допълнително споразумение от 05.06.2018год. е избран абонаментен план Тотал 44,99 ,с месечна вноска от 44,99лв. със срок на договора 24 месеца ,до 05.06.2020год.

Със Договор за лизинг от 05.06.2018год. на абоната е предоставено мобилно устройство Samsung Galaxy J5 2017 ,за срок от 23 месеца срещу заплащане на месечна лизингова вноска в размер на 4,19лв.При изтичане на крайния срок ,срещу заплащане на сумата от 4,19лв. е предвидено да се придобие собствеността върху лизинговата вещ.

Цената в брой или общата лизингова цена на устройството е 186,56лв.,а стандартната цена е 629,90лв. като остъпката е 444,34лв.

Съгласно договор за мобилни услуги от 07.02.2019год. на ответницата е предоставен мобилен номер 359899839300 като е избран абонаментен план Тотал 12,99лв. на месец ,за срок от 24 месеца или до 07.02.2021год.

Съгласно чл. 75, вр. чл. 196, б. „в“ от Общи условия на „Йетел България ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) за взаимоотношения с потребителите на електронни съобщителни услуги при неспазване на което и да е задължение по част XIII от ОУ или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Йетел има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 196 и т. 19в да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Теленор има право да откаже сключване на индивидуален договор или едностранно да прекрати индивидуален договор, срочен или безсрочен, в случай че потребителят не е платил дължими суми след изтичането на сроковете за плащане по индивидуалния договор, съответно Общите условия. По силата на чл. 26 заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно, като неполучаването на фактура не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми. С разпоредбата на чл. 2 7 плащането се извършва в срока, указан във фактурата, но не по-късно от 18 дни от датата на издаването ѝ.

Ищецът е издал фактура от 05.07.2019год. ,издадена за отчетен период 05.06.2019год. – 05.07.2019год. за сумата от 135,92лв.,включваща месечни абонаментни такси,таксувани услуги и лизингови вноски,платима до 20.07.2019год.; фактура от 05.08.2019год. ,за отчетен период 05.07.2019год. – 04.08.2019год. за сумата от 165,14лв. ,включваща месечни абонаментни такси,таксувани услуги и лизингови вноски,платима до 20.08.2019год.; и фактура от 05.09.2019год.,за отчетен период 05.08.2019год. – 04.09.2019год. за сумата от 110,14лв., включваща месечни абонаментни такси,таксувани услуги и лизингови вноски,платима до 20.09.2019год.;

Издадена е и фактура от 05.11.2019год. за задължение в общ размер от 1226,39лв., което включва : неустойки за предсрочно прекратяване на договори за услуги в размер на 518,31лв. ; вноски за лизинг в размер на 305,36лв. и задължения за предходен период в общ размер от 402,72лв.

Няма представени доказателства по делото от страна на ответната страна,чиято е доказателствената тежест, че задълженията по процесните фактури са платени.

При така приетата фактическа обстановка,от правна страна съдът съобрази следното :

Предвид изложеното и прието за установено от фактическа страна,съдът счита,че предявените положителни установителни искиове за съществуване на вземането на кредитора по заповедното производство са процесуално допустими.

Разгледан по същество искът му по чл.422 от ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ е частично основателен и доказан.

От представените по делото доказателства следва да се приеме,че страните са били обвързани от валидни облигационни отношения като по силата на договори за мобилни услуги на ответника са били предоставени такива за мобилни номера 359890331915, 359890325550 и 359899839300,а така също са му били предоставени съгласно договорите за лизинг устройства - HUAWEI P Smart 2019 и Samsung Galaxy J5 2017.

Договорите за мобилни услуги са със срок от 24 месеца и изтичат най-късно през

2021год. ,а съгласно погасителните планове ,лизинговите договори са уговорени с 23 месечни вноски или със срок от 23 месеца ,в сила от датата на подписването им.Т.е. към датата на подаване на заявлението в съда /19.04.2021год./ са били изискуеми всички лизингови вноски по процесните договори за лизинг.

В случая следва да се приеме ,че за периода 05.06.2019год. до 04.09.2019год. на ответникът са били предоставени мобилни услуги – разговори,данни ,съобщения и др. таксувани услуги от страна на ищеца,в качеството му на мобилен оператор ,въз основа на сключените договори за далекосъобщителни услуги,което не е и оспорено.

За посочения период,ответникът като потребител не е доказал,че е изпълнил задължението си да заплати стойността на предоставените му услуги,които съгласно последната издадена от мобилния оператор фактура /след корекция/ възлиза на сумата в размер на 402,72лв.

Единственото възражение на ответника е че не е доказано да е получил издадените фактури ,което не е основателно,предвид ,че съгласно ОУ ,с които той се е съгласил /при сключването на всеки един от договорите/, неполучаването на на фактура ,не го освобождава от задължение да заплати задълженията си.

Съответно за предоставените устройства ответника дължи лизинговата им цена ,която съобразно договорите за лизинг е на лизингови вноски ,платими съобразно погасителен план ,на 23 вноски.

Съгласно Договор за лизинг от 07.02.2019год. е предоставен мобилен апарат HUAWEI P Smart 2019 , който се изплаща на 23 месечни вноски в размер на 16,99 лв. всяка. Предвид ,че за периода м.11.2019год. до м.01.2021год. не са представени доказателства да са платени дължимите 15 вноски ,както и допълнителната вноска от 16,99лв.,а няма доказателства устройството да е върнато,то следва ,чепна ищеца се дължи сумата от 271,84лв.

За предоставеното мобилно устройство Samsung Galaxy J5 2017 по Договор за лизинг от 05.06.2018год. също не се доказва да е заплатена дължимата лизингова цена за периода м.11.2019год. до м.05.2020год. ,както и допълнителната вноска в размер на 4,19лв. ,поради което ответника дължи сумата от 33,52лв.

Тъй като съдът стигна до извода ,че за наличие на задължения ,то следва да разгледа и възражението за погасяването им по давност,което е надлежно въведено в процеса от ответника.

Задълженията за предоставените мобилни услуги,включващо таксувани услуги и абонаментни такси, представляват задължения за периодично плащане, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения, с посочен падеж, поради което и по отношение на тях е приложима давността по [чл. 111, 6."в" ЗЗД](#) – кратката тригодишна давност. В този смисъл са разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 3/2011 г. от 18.05.2012 г. на ОСГТК на ВКС.

Съгласно [чл. 422, ал. 2 ГПК](#) искът за съществуване на вземането се смята предявен от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, следователно от този момент настъпва и материално - правната последица от предявяването на иска - прекъсването на давността съгласно [чл. 116, б. "б.", пр. 1 ЗЗД](#). Следователно, в настоящия случай давността е прекъсната, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по [чл. 410 от ГПК](#) в съда – 19.04.2021 г., а съгласно [чл. 114, ал. 1 ЗЗД](#) е започнала да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо.

За задълженията за предоставените мобилни услуги и лизингови вноски ищецът е издал фактура от 05.07.2019год., със срок за плащане до 20.07.2019год., фактура от 05.08.2019год. със срок за плащане до 20.08.2019год. и фактура от 05.09.2019год. със срок за плащане до 20.09.2019год.

Следователно давностния срок е започнал да тече от падежите и е прекъснат с предявяването на заявлението на 19.04.2021год., поради което възражението на ответника е неоснователно.

По предявения установителен иск с правно основание чл.92 от ЗЗД :

За основателността на иска следва да се установи от ищеца: наличие на неустойка, клауза, едностранно прекратяване на договора, поради неизпълнение от страна на ответника от произтичащите от него задължения, както и че процесният договор е прекратен предсрочно по вина/инициатива на ответника, по предвидения в закона ред.

От доказателствата по делото безспорно се установява, че страните са обвързани от Договор за мобилни услуги от 04.09.2017год. за мобилен номер 359890331915, за който с Допълнително споразумение от 07.02.2019год. е избран абонаментен план Тотал, с месечна абонаментна такса 30,99лв. със срок на действие 24 месеца, до 07.02.2021год.; договор за мобилни услуги от 04.09.2017год. за мобилен номер 359890325550, за който с Допълнително споразумение от 05.06.2018год. е избран абонаментен план Тотал 44,99, с месечна вноска от 44,99лв. със срок на договора 24 месеца, до 05.06.2020год. и с Договор за мобилни услуги от 07.02.2019год. за мобилен номер 359899839300, за срок от 24 месеца или до 07.02.2021год.

Ищецът се позовава на чл.75 от ОУ, да ограничи незабавно предоставянето на услугите и да прекрати едностранно индивидуалните договори, в случай че потребителя не изпълни което и да е свое задължение, в случая да заплаща задълженията си в срок.

Общият режим /чл.87 от ЗЗД/ изисква, кредиторът да развали договора, като даде на длъжника подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането на срока ще смята договора за развален. Предупреждението трябва да се направи писмено, когато договорът е сключен в писмена форма, както е и настоящият случай. Ищецът не е представил доказателства, че е уведомил потребителя, че се е възползвал от правото си да прекрати едностранно индивидуалните договори, поради неизпълнение, въпреки възложената му доказателствена тежест. Следователно ако кредиторът не упражни надлежно правото си да прекрати договора по посочения по-горе начин, то в неговата правна сфера не възниква вземане за неустойка при предсрочно прекратяване на договора. Не може да се приеме за релевантно и прекратяването на договора да настъпва с подаването на исковата молба, защото към предходен момент се претендира възникване на правото на неустойка.

Предвид изложеното ,претенциите на ищеца за сумата от **241,31 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 05.06.2018 г. за номер 359890325550, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **244,54 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359890331915, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **32,46 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359899839300, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането,следва да се отхвърлят като неоснователни.

По разноските :

Право на разноски ,съобразно изхода на спора имат и двете страни.

Ищцовата страна претендира разноските,направени в заповедното производство ,възлизаци на сумата в размер на 239,51лв. – 25лв. – д.т. и 214,51лв. – адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78,ал.1 от ГПК на ищеца следва да бъдат присъдени разноски в размер на 46,77лв.,деловодни разноски в заповедното производство.

На ищцовата страна се следват и деловодните разноски по настоящото производство,които възлизат на 778лв.: д.т. в размер на 175лв., 180лв. –адвокатски хонорар и 423лв. – депозит за особен представител на ответника .Съобразно уважената част от исковете на ищеца се следват разноски в размер на 449,19лв.

Ответната страна не е представила доказателства за направени разноски,поради което такива не ѝ се следват.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените от „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ „ЕАД ,с ЕИК:130460283 /с предходно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД/, със седалище и адрес на управление в гр.София ж.к.,Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6 **срещу** С. Д. И. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София ,ж.к.Ботунец,№250,вх.Б,ет.1,ап.1,

положителни установителни искове по реда на чл.422 от ГПК ,с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ ,че С. Д. И. ,ЕГН : ***** **дължи на** „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ „ЕАД ,с ЕИК:130460283 /с предходно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД/ сумата от **402,72 лева**, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги по договори за мобилни услуги с абонатен номер 005997783, дължими за периода от 05.06.2019 г. до 04.09.2019 г., ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **271,84 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 07.02.2019 г., сключен във връзка с

договорен абонамент за номер 359890331915, ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **33,52 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски по Договор за лизинг от 05.06.2018 г., сключен във връзка с договорен абонамент за номер 359890325550, ведно със законната лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането, за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 22.04.2021 г. по ч. гр. д. № 22210/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ „ЕАД ,с ЕИК:130460283 /с предходно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД/, със седалище и адрес на управление в гр.София ж.к.,Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6 **срещу** С. Д. И. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София ,ж.к.Ботунец,№250,вх.Б,ет.1,ап.1 положителен установителен иск , по реда на чл.422 от ГПК,с правно основание чл.92 от ЗЗД за признаване на установена дължимостта на сумите : **241,31 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 05.06.2018 г. за номер 359890325550, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **244,54 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359890331915, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането; - сумата от **32,46 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от 07.02.2019 г. за номер 359899839300, ведно със законна лихва от 19.04.2021 г. до изплащане на вземането , за които е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК от 22.04.2021 г. по ч. гр. д. № 22210/2021 г. по описа на СРС, 65 състав.

ОСЪЖДА С. Д. И. ,ЕГН : ***** ,с адрес в гр.София ,ж.к.Ботунец, №250,вх.Б,ет.1,ап.1 **да заплати** на „ЙЕТТЕЛ БЪЛГАРИЯ „ЕАД ,с ЕИК:130460283 /с предходно наименование „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД/, със седалище и адрес на управление в гр.София ж.к.,Младост 4“, Бизнес Парк София, сграда 6 , на основание чл.78,ал.1 от ГПК сумата в размер на **46,77лв.** ,представляваща разноски по заповедното производство и сумата в размер на **449,19лв.**,деловодни разноски по настоящото производство,съобразно уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване от страните пред СГС в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____